

בכל שבוע במוצאי שבת אנחנו שרים על אליהו הנביא שיבוא
 לבשר על הגאולה, והנה... בליל הסדר הוא מגיע לבקר!
 חברתי רחלי סיפרה לי מה קרה לה בשנה שעברה....
 רוצה גם את לדעת?
 השלימי את המילים שנשמטו ותגלי את הסיפור...

אליהו הנביא

אמא ערכה את שלחן החג ובאמצע הציבה כוס
 גדולה במיוחד.

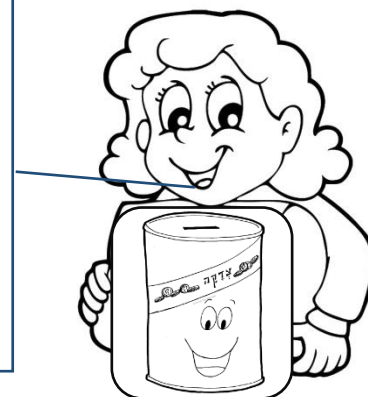
למי הכוס הגדולה הזו? _____ רחלי,
 "זוהי כוס מיחדת לאליהו ה _____" הסבירה
 אמא. "הוא נוהג _____ בכל בתי ישראל
 בליל הסדר. ואנו מכינים לו כוס גדולה של
 _____"

כל הסדר חכמה רחלי ב _____ לבואו של אליהו הנביא. היא רצתה כל
 כך לראותו! האם יש לו באמת _____ לכן כמו בציוורים? ואולי הוא לבוש
 פלו בבגדים לבנים? הסדר נמשך והשעה הייתה כבר _____ ... רחלי חשה
 עיפות גדולה ואט אט היא _____.
 פתאום _____ הדלת, ואור גדול הציף את הבית! "אליהו! זה אתה?! ...!
 הגעת בסוף! התרגשה רחלי! ידעתי שתבוא... הנה הכוס ש _____ לך.
 אליהו הנביא חיך חיוך נפלא ורחלי הגישה לו ב _____ את הכוס הגדולה.
 לפתע הרגישה רחלי משהו מוזר. . . היא פקחה את עיניה וגלתה שהיא
 שוכבת ב _____ . אור הבקר הציף את החלון. רחלי חשה _____
 מאוד... זה היה רק _____! היא הבינה. אני פנראה נרדמתי ואמא
 _____ אותי במטה..."

מחסן מלים :

יין, ציפיה, מטה, נפתחה, חלום, התפלאה, נביא, הכנו,
 זהירות, לבקר, זקן, נרדמה, מאכזבת, השכיבה.

יש לך קופת חסכון? או כסף שנשאר לך מדמי פורים? לפני חג הפסח חשוב לתת צדקה לנזקקים. הצדקה המיוחדת הזו נקראת "מעות חיטים" מעות=מטבעות, כסף שתורמים עבור קניית חיטים למצות, לאנשים שאין להם. בדקי אם בבית שלך כבר נתנו 'מעות חיטים'

מעות חיטים

דאגה רבה מלאה את לבם של תושבי ירושלים באותו חודש 'ניסן'. היה זה לפני שנים רבות, (בזמן העליה הראשונה של היהודים לארץ ישראל). בירושלים שרר אז עני גדול. אותה שנה היתה שנת בצרת.

ודאי אתם שואלים את עצמכם מהי שנת בצרת?

זוהי שנה שלא יורד בה כמעט גשם, ולכן גם השדות לא מצמיחים תבואה. וכש אין תבואה - אין אכל!

כל החרף נאנקו היהודים תחת הרעב הכבד ובקשי רב האכילו את המשפחה, כאשר המזון עלה כסף רב! אולם כשהתקרב חג הפסח, כרסמה הדאגה בלב בלם... "מאין נשיג חטים למצות?" שאלו יהודי ירושלים זה את זה, כאשר מחירו של כפר לחם עולה כמעט כמו יהלום!:

רבי ישראל משקלוב, אחד מרבני ירושלים, ישב בביתו, שהוא אחוז מחשבות. "מאין נמצא את כמות החטה הדרושה לאפית מצות? כאשר אין לנו כסף לקנות בקשי כפר לחם אחד?" שאל את עצמו... לפתע שמע קולות מוזרים מחוץ לחלונו. הוא יצא אל פתח הבית ועיניו נפערו בתדהמה. אורחה (קבוצה) של גמלים עמוסי שקים חנתה ליד ביתו. ערבי זקן, חבוש כפיה הוביל את השיירה.

הערבי התקרב אל הרב בצעדים מדודים. עיניו של הערבי הקשיש האירו מתוך פניו חרושי הקמטים. הוא החוה בגופו קדה קלה והושיט את ידו לברכת שלום לרב. "שלום עליך אדוני, רואה אתה את כל השקים הללו?", אמר הערבי, בהצביעו על

השקיים הרבים שִׁנְשָׂאוּ הַגְּמֵלִים, "כִּלְכֵם מִלְאִים חֲטִים. אֲנִי יוֹדֵעַ כִּי חַג הַפֶּסַח שְׁלַכְכֶם מִתְקָרֵב וְאַתֶּם צְרִיכִים חֲטָה לְאַפּוֹת אֶת הַמִּצּוֹת שְׁלַכְכֶם... אֲנִי מוֹכֵן לְמַכֵּר לָךְ אֶת הַכֹּל בְּמַחִיר טוֹב מְאוּד", סִים הָעֲרָבִי אֶת דְּבָרָיו וְהִשְׁתוֹמְמוֹתוֹ שֶׁל רַבִּי יִשְׂרָאֵל רַק גְּבָרָה. מֵהֵיכָן נִקַּח אֶת הַכֶּסֶף הָרֵב לְשֵׁלֵם עֲבוֹר הַחֲטִים?!" חֲשַׁב הָרֵב בְּמוֹחוֹ, אֵךְ הָעֲרָבִי אָמַר: "יֹדֵעַ מֵה? קַח אֶת הַחֲטִים כְּעֵת וְאַל תִּשְׁלַם לִי עֲלֵיהֶם עַכְשָׁו. בְּעֶרְבַּ הַחַג אָבוֹא אֶלֶיךָ שׁוֹב וְאֶז תִּפְרַע לִי אֶת הַחוּב.

הָרֵב הָיָה מְאֻשֶּׁר! הוּא הִצְלִיחַ לְהִשְׁיֵג חֲטִים בְּמַחִיר מְצִין! הוּא קָבַע עִם הָעֲרָבִי כִּי בְּבִקְרַת הַחַג (לִפְנֵי לַיִל הַסֶּדֶר) יָבוֹא לְקַחַת מִמֶּנּוּ אֶת הַתְּשׁוּלוֹם (הַכֶּסֶף). וּבֵינֵתִים... הַתְּפִשְׁטָה הַשְּׂמוּעָה הַמְשֻׁמַּחַת כִּי יֵשׁ חֲטִים לְאַפּוֹת מִצּוֹת! הַיְהוּדִי הָעִיר הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ שֶׁל הָרֵב שְׁשֻׁמְחָה גְדוֹלָה עַל פְּנֵיהֶם. יֵשׁ חֲטִים! יֵהִיוּ מִצּוֹת לְפֶסַח!

בְּקִשְׁי רַב אֶסְפוּ הַיְהוּדִים שֶׁקָּל לְשַׁקֵּל עַד שֶׁהִצְלִיחוּ לְהִשְׁיֵג אֶת הַסְּכּוּם הַגְּדוֹל, וּבְבִקְרַת

לַיִל הַסֶּדֶר חִפָּה הָרֵב בְּצַפְיָה לְבוֹאוֹ שֶׁל הָעֲרָבִי, כְּשֶׁבִּדְדוֹ הַסְּכּוּם כָּלוּ!

חֲשַׁב הָרֵב שֶׁהָעֲרָבִי אוֹלֵי הַתְּכַוֵּן שֶׁיָּבוֹא לְמַחֲרַת הַחַג, וְכֹל יָמֵי חַל הַמוֹעֵד חִפָּה בְּמַתַּח לְבוֹאוֹ שֶׁל הָעֲרָבִי. חֶלֶף הַחַג, וְהָעֲרָבִי עָדִין לֹא בָּא לְדַרְשׁ אֶת חוּבוֹ! חֶלֶף חֲדָשׁ וְאַחֲרָיו עוֹד אֶחָד וְעוֹד אֶחָד. עַד שֶׁעָבְרָה שָׁנָה. אֵךְ גַּם בְּשָׁנָה הַבָּאָה לֹא הִגִּיעַ הָעֲרָבִי לְדַרְשׁ אֶת חוּבוֹ.

חֶלְפוֹ שָׁנִים. רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִשְׁקָלוֹב הִזְדַּקֵּן. הוּא הִרְגִישׁ שִׁימּוֹ סְפוּרִים (הוּא עוֹמֵד לְמוֹת). הוּא קָרָא לְחַתְנּוֹ וְאָמַר לוֹ "רוּאָה אֶתָּה אֶת שֶׁק הַכֶּסֶף הַזֶּה?" כְּתוֹב עָלָיו- "מַעוֹת חֲטִים לְעֲרָבִי". אִם יִגִּיעַ אֵיזָה עֲרָבִי לְדַרְשׁ מִמֶּךָ כֶּסֶף לְחֲטִים בְּעֶשֶׂר הַשָּׁנִים הַבָּאוֹת - תִּתֵּן לוֹ, וְאִם לֹא, בְּשָׁנָה הַבָּאָה (אַחַר כֶּךָ) תִּחַלֵּק זֹאת לְעַנְיֵי יְרוּשָׁלַיִם".

הָרֵב הִזְקֵן מִשְׁקָלוֹב נְפֻטֵר, חֶלְפוֹ עוֹד עֶשֶׂר שָׁנִים וְהָעֲרָבִי מַעוֹלָם לֹא הִגִּיעַ לְקַחַת אֶת חוּבוֹ... אֶז הִבִּינוּ כֹּלָם כִּי אוֹתוֹ עֲרָבִי הָיָה כִּנְרָאָה אֵלָיו הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שֶׁבָּא לְסִיעַ לַיהוּדִי יְרוּשָׁלַיִם הָעַנְיִים לְחַגֵּג אֶת הַפֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ.

1) מהי הבעיה שעמדה בפני יהודי ירושלים באותה שנה?

2) מהי שנת 'בצרת'?

3) כתוב בספור:

"מאין נשיג חטים למצות?" שאלו יהודי ירושלים זה את זה, כאשר מחירו של כפר לחם עולה כמעט כמו יהלום".

השלימי:

משפט זה מלמד שמחיר הלחם באותה תקופה היה _____
(יקר/זול) מאוד.

4) כיצד זה מוכיח זאת?

ציירי:

5) כְּשֶׁהָרֵב רָאָה שֶׁהוּא עוֹמֵד לְמוֹת, הִשְׁאִיר לְחַתְּנוֹ אֶת שֵׁק הַפְּסָף עֲבוּר הָעֶרְבִי. מָה אֶת לּוֹמְדֵת מִכֶּךָ עַל הַתְּנַהְגוּתוֹ שֶׁל הָרֵב? בְּחַרִי אֶת הַתְּכוּנָה הַמִּתְאִיְמָה וְנִמְקִי אֶת בְּחִירַתְךָ.
 -טוב לב - מֵדַת הָאֵמֶת - אַחֲרִיּוֹת - מְסִירוֹת - אֶהְבֵּת ה' הָרֵב הַתְּנַהֵג בְּ _____ פִי :

6. כְּתַבִּי נְכוֹן אוֹ לֹא נְכוֹן.

הֲאִם הַמְשַׁפְּטִים הַבָּאִים נְכוֹנִים לְפִי הַסְּפּוֹר? סִמְנִי ✓ אוֹ ✗ לִיד כָּל מְשַׁפֵּט

א. בְּאוֹתָהּ שָׁנָה קָשָׁה לֹא הָיָה לַיהוּדִים מִצוֹת לְחַג הַפְּסָח.	
ב. הַיהוּדִים פָּחְדוּ שֶׁיִּכְשְׁלוּ בְּחֵמֶץ, כִּי אֵין מְסַפִּיק מִצוֹת.	
ג. הָעֶרְבִי הִזְקֵן הַתְּבַלְבֵּל בַּתְּאָרִיךְ וְלָכֵן לֹא בָּא לְקַחַת אֶת הַפְּסָף.	
ד. כְּשֶׁהָרֵב הִלְךְ לְמוֹת הוּא חִפֵּשׂ אֶת הָעֶרְבִי בִּיסוּדִיּוֹת בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם.	
ה. בְּשָׁנַת בְּצֻרַת הַחֶטָּה גְּדָלָה יוֹתֵר לְאֵט.	

7. סִדְרוּ אֶת הַמְּלִים שֶׁלִּפְנֵיכֶם לְמִשְׁפָּט מְסֻדָּר.

לֹא בְצֻרַת וְאֵין גִּשְׁם בְּשָׁנַת תְּבוּאָה יוֹרֵד

מִצוֹת צָרִיךְ חֲטִים בְּשָׁבִיל לְאֵפוֹת הָרֵבָה

8. הִפְכִי מִיַּחֲד לְרַבִּים וּמִרַבִּים לַיַּחֲד

יַחֲד	רַבִּים
שֵׁק חֶטָּה	
שָׁנַת בְּצֻרַת	
	מִצוֹת שְׁמוֹרוֹת
עֶרְבִי זֵקֵן	
זֵקֵן לְבוֹ	

שַׁבַּת הַגְּדוּל

הַשַּׁבַּת הַזֹּאת שַׁבַּת מִיּוֹחֶדֶת שַׁבַּת שְׁנִקְרָאת "שַׁבַּת הַגְּדוּל".

אֵת יוֹדַעַת לָמָּה קוֹרְאִים לַשַּׁבַּת הַזֹּאת בַּשֵּׁם הַזֶּה?

כִּי בַשַּׁבַּת הַזֹּאת, אֶרְעֵנִס גְּדוּל לַעֵם יִשְׂרָאֵל:

בַּשַּׁבַּת זֹאת, לְקַחוּ הַיְהוּדִים שָׂה, וְקִשְׂרוּ אוֹתוֹ לְרֶגֶל הַמָּטָה. שָׂה זֶה חֶכֶה בְּבִתִּי

הַיְהוּדִים אֲרַבְּעָה יָמִים, עַד לַי"ד בְּנִיסָן, כְּדֵי לְהִיּוֹת 'קָרְבַּן פָּסַח'.

הַשָּׂה הַזֶּה הָאֵלֶּל שֶׁל מִצְרַיִם, הַמִּצְרַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לַשָּׂה וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא קְדוֹשׁ.

כְּשָׂרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת הַשָּׂה קָשׁוּר לַמָּטוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - שְׂאֵלוּ אוֹתָם "מִדּוּעַ

אַתֶּם מְבַזִּים אֶת הָאֵלֶּל שְׁלָנוּ?"

עֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד מְעַט הִ' יִהְרַג אֶת כָּל הַבְּכוֹרוֹת שְׁלָכֶם וַיּוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם!

לְקַחְנוּ אֶת הַשָּׂה כְּדֵי לְהַקְרִיב אוֹתוֹ קָרְבַּן לַה'.

כְּשִׁשְׁמְעוּ הַבְּכוֹרוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָצוּ הַבְּכוֹרוֹת הַמִּצְרַיִם שִׁישְׁחָרוּ אוֹת בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל! אִם לֹא - הֵם יָמוּתוּ.

זֶהוּ נִסְ גְּדוּל, שֶׁהַמִּצְרַיִם נִלְחָמִים עֲבוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לְכֹן נֶאֱמַר בַּפָּסוּק: "לְמַכָּה מִצְרַיִם בַּבְּכוֹרֵיהֶם - כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ".

הִ' הִיכָּה אֶת מִצְרַיִם בְּאֲמָצְעוֹת הַבְּכוֹרוֹת שְׁלָהֶם.

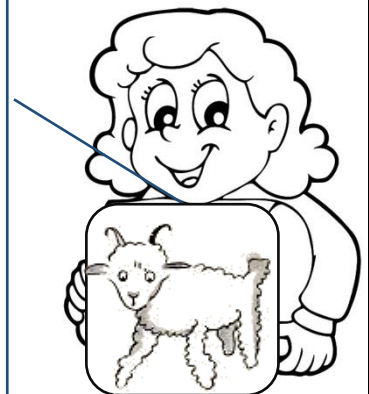
שאלות

1) מתי היא 'שַׁבַּת הַגְּדוּל'?

2) מהו הַנִּסְ 'הַגְּדוּל' שֶׁקָּרָה בַּשַּׁבַּת זֹאת?

3) כִּיצַד הִגִּיבוּ בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם?

גַּם לָכֶם קָרָה נִסְ בְּמִשְׁפָּחָה! סִפְּרִי לִי! כְּתֹבֵי בְשׁוֹרוֹת הַלְּבָנוֹת.

הַשְּׁלֵמֵת מִשְׁפָּטִים

הַמְצָרִים הָעֵבִידוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ, כְּדִי _____ אֶת חַיֵּיהֶם.

- מָרֹר - מִירוֹ - לְמָרר

חֶמֶץ עָשׂוּי מִקֶּמַח וּמִיַּם שֶׁ _____ יָחַד יוֹתֵר מִ18 דְּקוּת.

- תּוֹפֵחַ - תְּפָחוּ - לְהִתְפַּיֵחַ

ה' הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם 'בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ' _____

- נְטוּיָה - נְטוּי - נָטָה

הַשְּׁלִימִי מֵתוֹךְ הַהַגְדָּה: "עֲבָדִים _____ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם"

- אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵינּוּ

הַמְצָה הִיא מְשׁוּם שֶׁהַבֶּצֶק לֹא הִסְפִּיק _____ לְאַבוֹתֵינוּ
בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם.

- חֶמֶץ - לְהַחְמִיץ - חוֹמֵץ

בְּזָכוֹת נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת _____ נִגְאַלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם
וּבְזָכוֹתֵן עֵתִידִין _____.

- נִגְאַלְנוּ - נִגְאַלוּ - נִיגְאַל - גְּאוּלָּה - לְהִיגְאַל

מִצָּה רְגִילָה וּמִצָּה שְׁמוּרָה

כְּתוּב בַּתּוֹרָה "וּשְׁמֹרְתֶם אֶת הַמִּצּוֹת". – מִמָּה צָרִיךְ לִשְׁמֹר אוֹתוֹן?

מִפְּנֵי הַגְּנָבִים? לֹא וְלֹא. מִפְּנֵי הַמַּיִם!

כִּאֲשֶׁר הַקֶּמַח נוֹגַע בַּמַּיִם הוּא הוֹפֵךְ לְבָצֶק.

וְאִם בָּצֶק זֶה יַעֲמוֹד יוֹתֵר מִ-18 דָק', הוּא כָּבֵד יִהְיֶה חֻמֵץ.

לָכֵן צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַל הַקֶּמַח.

יֵשׁ קֶמַח שֶׁשְׁמְרוּ עָלָיו מִשְׁעַת הַטְּחִינָה. וּמִמֶּנּוּ אוֹפִים "מִצָּה רְגִילָה"

יֵשׁ קֶמַח שֶׁשְׁמְרוּ עָלָיו עוֹד מִשְׁעַת הַקְּצִירָה! מְרַגַע שֶׁקְּצְרוּ אֶת הַחִיטִים שְׁמְרוּ

עֲלֵיהֶן שֶׁלֹּא תִרְטַבְנָה. מִקֶּמַח זֶה אוֹפִים "מִצָּה שְׁמוּרָה".

אֶל הַקֶּמַח מוֹסִיפִים "מַיִם שְׁלָנוּ" – שֶׁשְׁהוּ כֹל הַלֵּילָה בְּמִקוֹם קָר, וּמִהָר מִהָר

בַּתּוֹךְ 18 דְּקוֹת, לְשֵׁים, מְרַדְּדִים, מְחוֹרְרִים וְאוֹפִים!

וּמָה מְקַבְּלִים?

מִצָּה שֶׁהִיא מֵאֲכָל רְפוּאָה וּמֵאֲכָל אֱמוּנָה

מִצָּה שְׁמוּרָה וּמִצָּה רְגִילָה

(א) עַל מָה צָרִיךְ לִשְׁמֹר? עַל הַ _____

(ב) כַּמָּה זְמַן מוֹתֵר שֶׁיַעֲבוֹר מְרַגַע שְׁשׁוֹפְכִים אֶת הַמַּיִם עַל הַקֶּמַח? _____

(ג) אֵיךְ נִקְרָאת מִצָּה שֶׁנִּאֲפְתָה מִקֶּמַח שֶׁשְׁמְרוּ עָלָיו מִשְׁעַת הַטְּחִינָה? _____

(ג) אֵיךְ נִקְרָאת מִצָּה שֶׁנִּאֲפְתָה מִקֶּמַח שֶׁשְׁמְרוּ עָלָיו מִשְׁעַת הַקְּצִירָה? _____

(ד) בְּאֵיזָה מַיִם מִשְׁתַּמְשֵׁים לְאִפְיַת מִצּוֹת _____

(ה) הַמִּצָּה הִיא סְגוּלָה לְ _____ וְ _____

מִצָּה שְׁמוּרָה

שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה דְּקוֹת

מִצָּה רְגִילָה

רְפוּאָה

אֱמוּנָה

קֶמַח

מַיִם שְׁלָנוּ

יְצִיאַת מִצְרַיִם

בְּחַג הַפֶּסַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ _____ הִפְכוּ לְהִיּוֹת בְּנֵי-חֹרִין.
 פְּרַעַה גָּזַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּי _____ . הָאֶחָת-עֲבוֹדַת _____ .
 וְהַשְּׂנֵיָה-לְהַשְּׁלִיךְ אֶת כָּל הַ _____ לְיָאוֹר.
 לְיוֹכֶבֶד נֹלַד בֶּן צְדִיק וְשֵׁמוֹ _____ , הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם זֶה כִּי
 _____ מִשְׁתָּה אוֹתוֹ מִן הַיָּאוֹר.
 הִ' שָׁלַח אֶת מֹשֶׁה לְהוֹצִיא אֶת _____ מִמִּצְרַיִם.
 לִפְנֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם הַמִּצְרַיִם קִבְּלוּ _____ מַכּוֹת.
 הַמַּכּוֹת שֶׁהַמִּצְרַיִם קִבְּלוּ הָיוּ: _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ .
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מָהָרוּ וְלָכְנוּ לֹא יָכְלוּ לְאַפּוֹת _____ כִּי הִקְמַח לֹא תִפַּח. לָכֵן
 אוֹכְלִים _____ .
 פְּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ פֶּסַח הוּא מְשׁוּם שֶׁהִ' _____ עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַכַּת
 _____ . בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם בְּרִכּוּשׁ _____ , אוֹתוֹ הֵם
 לְקַחוּ מִבְּתֵי הַ _____ .
 כְּשִׁיֵּצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, _____ לְיוֹהֵ אֹתָם בַּיּוֹם,
 וְ _____ לְיוֹהֵ אֹתָם בְּלִילָה. לְאַחַר כִּמָּה יָמֵי הַלִּיכָה
 הַתְּחַרֵּט _____ כִּי שִׁחַרַר אֹתָם וַיֵּצֵא לְרֹדוֹף אַחֲרֵיהֶם עִם כָּל צְבָאוֹ.
 הוּא הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּשֶׁעָמְדוּ לְיַד יָם _____ ,
 וְאִז אֵירַע נֶס גְּדוֹל: הַיָּם _____ לְשֹׁנָיִם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בְּ
 בְּתוֹךְ הַ _____ !
 כְּשֶׁפְּרַעַה וְחִילוֹ נִיסוּ אֵף הֵם לַחֲצוֹת אֶת הַיָּם – חֲזַר הַיָּם לְהַרְגָּלוֹ וְכִיסָה אוֹתָם.
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁרוּ אֶת _____ .
 וַיּוֹם זֶה נִקְרָא: _____ שֶׁל פֶּסַח.

דִּילָג, נִבְקַע, יָם, שְׁבִיעֵי, פְּרַעַה, בְּכוֹרוֹת, מִצּוֹת, גִּזְרוֹת, מִצְרַיִם,
 מִשָּׁה, עֶשֶׂר, בָּנִים, שִׁירַת הַיָּם, עֲמוּד הָעֵנָן, סוּף, עֲבָדִים, עֲמוּד
 הָאֵשׁ, בְּתִיָּה, לָחֶם, גְּדוֹל, יִבְשָׁה, פָּרֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,

פֶּסַח - עבודות בלשון

פֶּסַח	אָבִיב	חֲמִץ	קֶשֶׁה	סֶדֶר	עֲבוּדָה
כֶּשֶׁר	לְזָכֵר	הַגָּדָה	הוֹצֵיא	חֲרוּת	מִפֶּה
חֲמִץ	מִצָּה	יֵינ	קוֹשֵׁה	חוֹפְשָׁה	מְרוּר
אֶפִיקוֹמֵן	כֶּרֶס	מִפֶּה	עֲבָדוֹת		

א. כְּתוּב אֵת הַמִּילִים לְפִי סֶדֶר א"ב.

ב. הַשְּׁלֵם אֵת הַטְּבֵּלָה:

<u>יחיד</u>	<u>רבים</u>
מִצָּה	
	מְרוּרִים
פֶּסַח	
	עֲבָדִים
מִצְרֵי	
לַיֶּלֶד - סֶדֶר	
	קוֹשִׁיּוֹת

ג. כְּתוּב אֵת הַשׁוֹרֵשׁ הַמְתַּאִים לְמִילִים הַבְּאוֹת, הוֹסֵף לְיַד כָּל שׁוֹרֵשׁ שְׁלוֹשׁ מִילִים

מְתַאִמוֹת לְשׁוֹרֵשׁ:

מְסַדְרִים - _____ - _____

עֲבוּדָה - _____ - _____

אֶכְלֵנוּ - _____ - _____

יְצַאנוּ - _____ - _____

עבודה נעימה.